

Frederiksborg Valgmenighed

- den grundtvigske Valgmenighed i Nordsjælland

Årsberetning 2014

Frederiksborg Valgmenighed er begyndt at have nytårsgudstjeneste kl. 10.30 den første søndag i det nye år. Så kan præsterne i Ullerød Kirke få en tiltrængt fridag efter alle julens mange opgaver, og vi kan hygge os med frokost efter gudstjenesten. Det har været godt, og det vil vi fortsætte med.

Vores dag om tro i februar var med Kristoffer Garne

Det var godt at høre, at en ung teologistuderende interesserer sig for en af de gamle, nemlig Jakob Knudsen. Nu er bogen: Jordens Grøde og himlens væde udkommet. Det er gode læseværdige artikler om Jakob Knudsen. Vi fik meget i Kristoffer Garnes foredrag, og hvor er det hurtigt, nemt og inspirerende at læse en bog på denne måde, og på den måde dele oplevelsen med andre. Vi er meget glade for at have arrangeret en sådan dag. At der så oven i købet blev sat en mindeplade op på det hus i Grønnegade, hvor Jakob Knudsen har boet, er da morsomt. Det var Hillerød Lokalhistoriske forening, der stod for det, og det blev fin oplevelse med en tale af Erling Christiansen. Læs om hvad der foregår blandt de unge på hjemmesiden: Det danske selskab for Jakob Knudsen.

Drømmebilleder fra Norge.

Lene Riis-Westergaard nåede ikke at skrive sit foredrag færdigt om Det skrøbelige menneske, men vi fik i stedet for et foredrag om den norske maler Nicolaj Astrup.

Lene Riis-Westergaard er en fantastisk foredragsholder. Hun indledte, så vi alle blev meget forventningsfulde. Vi fik en kort introduktion til malerens liv, mens vi så på et mørkt selvportræt. Efter vi havde siddet med lukkede øjne i et øjeblik, fik vi lov at åbne dem igen, og var derefter i Paradis.

Intet mindre kan beskrive de billeder, som kom frem på lærredet.

Længsel efter Norges fjelde og dale, et paradys på jorden, opstod i os alle. Tænk at kunne male, så selv et fotografi af maleriet kan sprede så megen glæde.

Men det er ikke kun en naiv opfattelse af livet, der kommer frem i hans billeder. Nicolaj Astrup kendte til livets problemer, men han kunne ikke lade være med at male det liv, han også oplevede, det skønne i hverdagen.

Hans billeder gør verden større. Dertil kan føjes, at Nicolaj Astrup påpeger, at det er nu vi lever. Det blev stærkt understreget af, at det sidste billede, vi så, forestiller Jesus i Gethsemane have. I baggrunden mørkemændene, der kommer ned fra Golgata. Men det hele set gennem en lille piges øjne. Hun ser det hele i familiens egen have. Dermed kommer vi langt væk fra, at betragte Nikolaj Astrup som en naiv maler. Han bliver en forkynder.

Lidelsens billedbog

Det blev en klassisk højskoleaften i april. Gavne og fornøje. Filosof og adjunkt på Copenhagen Business School, Rasmus Johnsen fangede straks de unge elever ved at fortælle, at ordet kedsomhed først opstod i 1700- tallet. Før den tid beskrev man imidlertid også menneskets sindstilstand. Det var interessant at høre om alle de beskrivelser, som Rasmus havde fundet i gamle græske skrifter. Billedvalget var helt utroligt spændende. Det bliver dejligt, at se det i bogform.

Rasmus Johnsen advarede imod, at vi nedslider de ord, der betegner psykiske sygdomme. Ordene er gode til at beskrive sygdomme, når der skal diagnosticeres. Men de må ikke misbruges. At være deprimeret, betyder, at man selv kan have en kraft til at komme ud af tilstanden. Depression er en tilstand, hvor man ikke har evne til at gøre det, man gerne vil.

Vi stiller store krav til os selv. Det går ofte galt, når vi har for store forventninger til os selv. Vi skal på vores arbejdspladser løfte i fællesskab. Men når vi når til lidelsen, så er vi alene.

Rasmus Joensen understregede, at vi måske i kirken kunne gøre noget mere. Det blev også understreget, at vi burde hjælpe hinanden.

De unge fik mod på at klare nutiden, og de ældre fik lyst til at læse mere, både filosofi og græsk historie, så vi kan blive klogere på, hvad der har formet vores tankesæt.

De unge og de ældre fik en god aften sammen. De delte oplevelsen, og der var skabt et rum for samtale ved kaffen. En rigtig oplevelse, ikke bare en "som om"-oplevelse.

Befrielsesgudstjenesten den 4. maj blev en stor oplevelse. Endnu en gang fik vi en person, der selv har prøvet at være i fængsel på grund af sin medvirken i modstandskampen.

Johannes Exner fortalte, om hvordan det var at fortsætte med Hvidstensgruppen II efter den første var blevet optrævlet.

Hans søster supplerede og Thomas Bo Jensen, som har skrevet bogen om Inger og Johannes Exners virke, holdt en tale om de to, som har betydet så meget for dansk kirkekunst. Da Thomas Bo Jensen interviewede Inger og Johannes Exner om deres liv med kirkebyggeri og restaurering af Koldinghus, blev der løst op for det fortrængte, da det var første gang at Johannes Exner fik fortalt om sin indsats under besættelsestiden. Han fik det skrevet ned, og fik fortalt for os i tide, for han kæmper med helbredet. Godt at Johannes Exner blev reddet ud af koncentrationslejren i tide.

Pilgrimspræst Birgit Berggrensson fik folk til at strømme til Ullerød, da vi havde inviteret til Pilgrimsaften. De 30 deltagere lyttede til Birgits beretning om vandringen på Via Francigena. Birgit viste os fine billeder, så vi kunne følge hende fra Vercelli ved Milano til Rom. Deltagerne nød den italiensk inspirerede beværtning. Foruden at fortælle om sin egen vandring, har Birgit Berggrensson også arrangeret pilgrimsvandring for andre. Julevandringen og forårsvandringen. Birgit finder nogle smukke ruter, og får det tilrettelagt således, at man starter med en andagt i en kirke og slutter med en andagt i en anden kirke. Det kræver en del planlægning, men på den måde får vi kirkerne i Nordsjælland at se. Det giver vandringerne et særligt indhold og betyder at deltagerne kan kende forskel på en vandring i Dansk Vandrelav og en pilgrimsvandring i Frederiksborg Valgmenighed. Vi samarbejder med Gribskov Pilgrim. Birgit Berggrensson har også arrangeret Retræte i Vadstena. Det blev gode dage, og der er mulighed for at deltage igen i 2015 til maj. Læs om retræterne på www.frederiksborgvalgmenighed.dk under pilgrimsvandring.

Lars Thorkild Bjørn var leder af Ullerød sogns forårsudflugt, hvor Frederiksborg Valgmenigheds medlemmer er velkomne. Turen var tilrettelagt, så der besøgte aktuelle steder i et år, hvor der har været fokuseret på Første Verdenskrig og krigen i 1864. Der er mange mindesmærker i København og omegn, når man har viden og sans for at finde dem. Det har Lars Thorkild Bjørn, godt suppleret af Erling Christiansen. Vi ville jo også gerne fejre, at det har været 200 året for folkeskolens start. Men det kræver, at nogen ved noget om det. Derfor søgte vi igen til Lars Thorkild Bjørn, for han ved, hvem der har præget den danske friskole, efterskole, højskole og også folkeskolen. Nemlig Christen Kold. Ham fik vi kendskab til i Ullerød Kirke i november måned på den specielle måde, som Lars Thorkild Bjørn har. LYS+ TALE+ BILLEDE. Formen taler til alle sanser. Det er en stor oplevelse, at få "det levende ord" på den måde.

Det er dejligt, at vi kan samarbejde med Frederiksborg Slotsogn, når der skal bruges et godt musikanlæg. Det var der brug for, da **Lars Bisgaard gennemgik Arvo Pärts musik og liv**. Hans fantastiske musik er først og fremmest blevet skabt efter Estlands befrielse. Under den sovjetiske tid havde det været umuligt. Orgelspil var forbudt. Nu har vi fået en moderne komponist, der har søgt tilbage til den tidligste kirkemusik. Han er blevet inspireret og frembringer nu musik, der i den grad taler til os.

Adventsgudstjenesten, kaffe og foredrag på Grundtvigs Højskole foregik efter alle traditionerne. Vi havde foredrag af Helle Krogh Madsen. Hun har været i stand til at bygge den skoletjeneste op, som i dag sørger for, at lærerne i Folkeskolen får tilbud om undervisningsmaterialer, og samarbejde med de lokale præster. Der er et fint samarbejde i Hillerød provsti. Gå ned og hør, når 5. klasserne synger i Slotskirken. Der er en hjemmeside, hvor man kan se alle projekterne beskrevet. Alt om samarbejdet kan læses på: Skoletjenesten i Hillerød provsti. Det er en fornøjelse at se. Desværre er det ikke alle provstier, der har det tilbud til skolerne.

Formanden for Frederiksborg Valgmenighed er godt orienteret om, hvad der foregår i Ullerød Sognekirke, da hun deltager i de fleste af menighedsrådsmøderne.

Fra 1. februar skal alle aktiviteter indberettes, så man i Stiftet kan se, hvor mange deltagere der er til alle arrangementerne. Det er selvfølgelig godt, at man kan bevise, at der er liv i en kirke. Så mange synger gospel, så mange går til præst osv. Men præsternes hjemmebesøg, sjælesorg og samtaler skal ikke indberettes. Det er fint, at man kan registrere, hvor mange der kommer og går i en kirkebygning, men det skal understreges, at der er meget, der foregår i det skjulte. Der er i årsberetningen ikke skrevet om alle **Mies gode prædikener og gode måde at holde gudstjeneste på**. Det kender alle vores medlemmer, for vi har jo en kirkegang, der ligger langt over 100 % af vores medlemstal hver gang. Men alle Mies hjemmebesøg, besøg på hospitaler og telefonsamtaler, de kommer ikke frem i en tælling eller en årsberetning. Tællinger må ikke være den eneste måde at vurdere præster på, for det er indlysende, at der er mange præster, der gør et stort skjult arbejde, lige som Mie gør. Mie følger med i alle de strømninger, der er i dansk kirkeliv, men hun fristes aldrig til at komme med bemærkninger fra prædikestolen om andre præsters ubetænksomme udtalelser. Hun holder sig strengt til evangeliet. Mie har sine meninger, men er meget disciplineret, måske udviklet ved, at hun hver dag skal veje sine ord på en guldvægt, fordi hun underviser gymnasieelever med mange forskellige baggrunde i religion. Mie har en stor fordel frem for mange præster. Hun er i den grad midt i dagliglivet. Hun er levende engageret i undervisningen af gymnasieeleverne, og hun er vejleder for universitetsstuderende. Det gymnasium hun er på, er det i Aarhus, der har flest indvandrere. Mie underviser i de forskellige religioner, og ved, hvad de står for, og ved, hvad der bliver spurgt om. Vi har altså en præst, der har familie og et krævende arbejde, plus os i Frederiksborg Valgmenighed. Mie bruger megen tid på at rejse og kommer rejsende frem og tilbage på samme dag, hvis der er brug for hende ved et dødsleje. Men hun kommer også, når det gælder dem, der har lyst til at drøfte hverdagens glæder og problemer. Vores samtalecafeer i 2014 har været berigende for dem, der deltog. Det er bare ganske få, der deltager, så selv om man ikke skal gå så meget op i tællinger og registreringer, så ville det være dejligt med lidt flere deltagere i vores hyggeaftener. Vi håber, at vores præst Mie Lervad Thomsen holder til sit arbejde for os mange år endnu. Frederiksborg Valgmenighed har nu eksisteret i 106 år. Det er ikke lige tiden at nedlægge et frihedssymbol. Vi vil have frihed.

Vi er medlem af Grundtvigs Forum.

Vi betaler med glæde vores kontingent så denne frihedsorganisation kan fortsætte. Den nye leder er uddannet kaospilot. Dette er vel meget sigende, at vi behøver en sådan for at navigere i nutiden. Hermed en stor opfordring til at deltage i arrangementerne på Vartov. Der er der kurser og sammenkomster. Det er et center for frihed.

For os i Nordsjælland er der S-tog til døren.

Jeg har i mit arbejde i folkeskolen tit følt mig som kaospilot, fordi man altid selv skulle navigere p.gr. af uklare love og regler. Nu er der ved at komme love og regler, men det er vist ved at fjerne arbejdsglæden for lærerne. Vi skal udfordres af at have muligheder og frihed.

Regler kan måske give en kortvarig tryghed, men giver hurtigt stilstand.

Vi har i Nordsjælland en grundtvigsk valgmenighed, en grundtvigsk højskole og en afdeling af Grundtvigsk Forum.

Hvorfor fylder vi ikke mere?

Vores nye medlemmer har fundet os på nettet.

Det er fantastisk, hvor stor en støtte vi har i Charlotte Falsmar. Hun administrerer vores hjemmeside, og sender alle vores invitationer til pressen. Men er der nogen, der ved, hvordan man sætter flere keywords på bag hjemmesiden, så flere finder os, må I endelig sige til.

Ligeledes modtager vi også alle gode råd om bedre boosting på Facebook.

Vi fortsætter, men hvordan får vi flere til at indmelde sig?

Jeg synes at det er vigtigt, at vi, som det frihedssymbol vi er, fortsætter.

Men hvordan bliver vi flere medlemmer?

Det må være mit spørgsmål til alle i det nye år.

På bestyrelsens vegne Ida-Lykke Bang